

Гелешко К.В. Особливості та роль менеджменту у страхуванні / матер. II всеукраїнської наук.- прак. конференції студентів, аспірантів та молодих учених, присвяченої 50-річчю створення факультету управління та бізнесу ХНАДУ (26 жовтня 2016 року). - Харків, ХНАДУ, 2016. - с.284 – 286.

ОСОБЛИВОСТІ ТА РОЛЬ МЕНЕДЖМЕНТУ В СТРАХУВАННІ

*Гелешко К. В., студентка
Науковий керівник: Борисюк О. В., к.е.н. доцент
Східноєвропейський національний університет
імені Лесі Українки*

Ринкові перетворення в Україні зумовили необхідність застосування страхування як важливого елемента господарського механізму і способу захисту від несприятливих подій, стихійних лих, аварій та катастроф. Існує потреба у висококваліфікованих фахівцях страхових менеджерів, спеціалістах з ліквідації збитків, оцінювачах ризиків, страхових агентах і брокерах.

Система управління страховою компанією передбачає управління людськими ресурсами, інформаційними технологіями, діяльність топ-менеджменту, але особливістю у страховому менеджменті є побудова операційних процесів. У страховій компанії матеріальних активів майже не існує, страховий бізнес будується на підставі договорів, які укладаються між страховиком і страхувальником. Страховик надає фінансові послуги, які не можна оцінити негайно, про якість яких можна зробити висновок лише після їх надання [1, с.507].

Метою менеджменту в страховій організації є забезпечення досягнення основної мети страхування - задоволення потреби клієнтів в отриманні надійного страхового захисту, що відповідає вимогам страхового законодавства. При правильній організації менеджменту забезпечується і досягнення комерційної мети - отримання прибутку (позитивного фінансового результату) від діяльності.

Нині більшість страхових компаній не мають чітко розробленої управлінської стратегії, що пов'язано з такими обставинами:

- у багатьох компаніях власник і менеджер є однією особою, а стратегічне управління передбачає розподіл власності та менеджменту;

- кон'юнктура ринку та нестабільність економічної ситуації змушує страховиків ставити перед собою у першу чергу тактичні цілі;

- компаніям для розробки ефективної стратегії не вистачає інтелектуальних і фінансових ресурсів.

Для успішного управління страховою компанією необхідно вводити новий інструмент управління реінжиніринг, який стосується організації бізнес-процесів структури страхової компанії. Реінжиніринг може існувати у компанії з ідеальною схемою побудови страхової структури. При цьому страховий бізнес складається з трьох основних блоків: адміністративного, середнього та допоміжного. До складу адміністративного входять всі департаменти, які продають страховий продукт, середній займається операційною підтримкою страхового бізнесу, допоміжний об'єднує допоміжні підрозділи (інформаційні технології, фінанси, бізнес-адміністрування) [2, с.34].

Для удосконалення механізму страхового менеджменту доцільно [3, с.114]:

- розробити систему показників ризик-менеджменту при страхуванні ризиків.

- покращити інформаційне забезпечення страхового менеджменту при оцінці та аналізі ризиків.

- розробити методичні рекомендації щодо підвищення ефективності управління ризиками.

- підвищити кваліфікацію персоналу.

Розвиток страхування в Україні неможливий без ефективного механізму страхового менеджменту, що потребує системного аналізу діяльності страхових компаній, постійного удосконалення механізму страхового менеджменту, ефективного контролю на макро і на мікрорівнях.

Література:

1. Борисюк О. В. Оцінка фінансових ресурсів страховика як ключовий елемент страхового менеджменту / О.В. Борисюк //Економіка та суспільство : електронне фахове видання.- Випуск №2. – 2016. – с.507-512.

2. Карлін М. І. Управління державними фінансами: [навч. посібн.] / М. І. Карлін, О.В. Борисюк. – Луцьк : ПП Іванюк , 2013. – 273 с.

3. Некрасова А. В. Управління фінансовими ризиками в Україні в сучасних умовах / А. В. Некрасова, В. М. Пастухов // Економічний простір. – 2011. – Вип. 16 (125). – С. 112-121.

4. Страхування: Підручник/ Керівник авт. кол. і наук. ред. С.С. Осадець. — 3-те вид. — К.: КНЕУ, 2006. — 599 с.